

Žmogus yra ne atsitiktinis loterijos rezultatas, kaip teigė Nobelio premijos laureatas Žakas Mono (Jacques Monod), bet kūrinys su tikslu ir tvirtu pašaukimu - pas Jėzų! Be šio tikslo mūsų gyvenimas yra beprasmis.

Kuriamoji Jėzaus veikla Senajame Testamente

Patarlių knygos 8,22+30 sakoma: „***Viešpats turėjo mane savo kelio pradžioje, prieš visus savo darbus. ... aš buvau šalia Jo kaip įgudęs menininkas ...***“. K. Burbulio Biblijos vertime panaudotas žodis ‚menininkas‘ taip pat pabrėžia kuriamąją Jėzaus veiklą. 102 psalmės 26 eilutė yra cituojama Laiško hebrajams 1,10 ir taikoma Jėzui: „***Iš pradžių tu, Viešpatie, padėjai pamatus žemei, ir dangūs - tavo rankų darbas.***“

Kaip Kūrėjas sukūrė savo darbus?

Norėdami sužinoti, kaip buvo kuriama, Biblijoje rasime atskleistus šiuos Kūrėjo metodus:

- **Dievo Žodžiu:** Psalmių 33,6; Jono 1,1-4
- **Be pradinės medžiagos:** Hebrajams 11,3
- **Dievo jėga:** Jeremijo 10,12
- **Dievo išmintimi:** Psalmių 104,24; Kolosiečiams 2,3
- **Pagal Dievo valią:** Pradžios 1,26; Apreiškimo 4,11
- **Per Dievo Sūnų:** Jono 1,1-4; 1,10; Kolosiečiams 1,15-17
- **Pagal Jėzaus charakterį:** Mato 11,29; Jono 10,11

Šie faktoriai ėmė veikti per šešias pasaulio sukūrimo dienas. Jie nėra priklausomi nuo gamtos dėsnių vyksmo ir todėl gali būti suvokiami vien tik tikėjimu. Šiandieniniai gamtos dėsniai reguliuoja mūsų pasaulyje vykstančius procesus, tačiau jie yra ne kūrinijos priežastis, bet jos išdava.

Kas mums duota Jėzuje Kristuje?

Jėzus Kristus yra pamatas, ant kurio mes drąsiai galime statyti savo gyvenimą. Palyginus su Jėzaus atnešta gerąja

naujiena, bet kokie reklaminiai pažadai tėra vienadienės smėlio pilys. Kristuje viskas turi savo pagrindą: kūrinija, Biblija, tikėjimas, išganymas, ramybė, viltis, kelias pas Tėvą, gyvenimo tikslas. Kristus yra nepajudinama tvirta uola (1 Korintiečiams 10,4), į kurią atsitrenkę sudūžta bet kokios žmonių sukurtos sistemos. Dievo žodžiai: „**Sunaikinsiu išmintingųjų išmintį**“ (1 Korintiečiams 1,19) reiškia, kad tai įvyks ties uola - Jėzumi. Ideologijos, ateizmai ir evoliucijos sistemos suduš būtent čia. O jų atstovams vieną dieną teks priklaupiti prieš Viešpatį (Filipiečiams 2,10), nepaisant to, kad šiandien jie dar kategoriškai atstumia „Planuotoją“, „Dizainerį“, „Kūrėją“ bei „Gelbėtoją“.

Kodėl evoliucijos mokymas yra toks pavojingas?

Evoliucijos mokymas ne tik formuoja klaidingą pasaulėžiūrą, bet ir veda į neviltį, kurią taikliai aprašė Žanas Polas (Jean Paul): „Dievo nėra... Sustingusi šalta nebūtis! Šalta amžina būtinybė! Beprotiškas atsitiktinumas... Kiekvienas yra toks vienišas šiame dideliame Visatos kape!“

Evoliucijos mokymas tvirtina galįs paaiškinti šį pasaulį be Kūrėjo ir taip suvilioja žmones eiti ateizmo klystkeliu. Tačiau su ateistinėmis pažiūromis mes, kaip liudija Jėzus, pateksime į pragarą: „O kas netikės, bus pasmerktas“ (Morkaus 16,16). Kai kas bando evoliuciją interpretuoti kaip Dievo veikimo būdą. Bet jei tai būtų tiesa, tada:

- nebūtų pirmosios žmonių poros
- nebūtų ir nuodėmės, nes „agresija - tai evoliucijos smagratė“ (Joachim Illies)
- Dievas mirtį būtų panaudojęs kaip kūrybinį įrankį
- išgelbėjimas per Jėzų, kuris, kaip nuodėmingojo Adomo priešprieša, yra vadinamas „paskutiniu Adomu“ (1 Korintiečiams 15,45), būtų nepagrįstas.

Tokie teiginiai parodo, kad vadinamoji „teistinė evoliucija“ suardo Biblijos pamatus ir taip ją paneigia. Todėl šią klaidingą idėją mes turime griežtai atmesti.

Kvapą gniaužianti mintis

Mes pažinome Jėzų kaip visa ko Kūrėją. Jis buvo nuo amžių, Jis yra dangaus karalystės valdovas. Jam duota visa valdžia tiek danguje, tiek ir žemėje (Mato 28,18). Tikrai nelengva patikėti, tačiau ant Golgotos nukryžiuotas vyras ir šio pasaulio bei gyvybės Kūrėjas yra vienas ir tas pats asmuo! Vedamas savo neišmatuojamos meilės mums, Jis leidosi nukryžiuojamas, kad mums atsivertų dangaus vartai. Tas, kuris Jį atstumia, praranda viską: „*Tai kaipgi mes pabėgsime nuo jos* [teisėtos bausmės], *jei paniekinsime tokį didį išganymą?*“ (Hebrajams 2,3), o tas, kuris Jį priima, laimi viską: „*Kas mano žodžių klauso ir mane atsiuntusį tiki, tas turi amžinąjį gyvenimą, ... nes iš mirties yra perėjęs į gyvenimą*“ (Jono 5,24). Paprašykite Viešpaties Jėzaus atleisti Jums visas Jūsų nuodėmes, kad nebūtumėte pasmerkti Dievo teisme, priimkite Jį kaip savo asmeninį Kūrėją bei Išganytoją ir sekite paskui Jį!

prof. techn. m. dr.

Werner Gitt

Versta iš: Wer ist der Schöpfer?

Autoriaus interneto svetainė: www.wernergitt.de

Iš vokiečių k. vertė Pranas Misiūnas

Titulinio puslapio iliustracija: Elise Christian

Publisher: Bruderhand-Medien

Am Hofe 2; 29342 Wienhausen, Germany

Tel.: +49 (0) 51 49/ 98 91-0, Fax: -19

Homepage: bruderhand.de

E-Mail: info@bruderhand.de

Nr. 123-14

3rd edition 2014

Litauisch / Lithuanian

Kas yra **Kūrėjas?**

Werner Gitt

Kas yra Kūrėjas?

Regimas pasaulis

Pažvelgę į gyvūnijos pasaulį, pamatysime aukšto lygio tikslingus planus. Pavyzdžiui, **kašalotas**, jūrinis žinduolis, gali pasinerti į 3.000 m gylį, tačiau jis nenugaišta nuo vadinamosios dekompresinės, narams itin pavojingos, ligos, o genys gali smarkiai kalti medį, nepatirdamas smegenų sukūrimo.

Gyvybė didžiaja dalimi priklauso nuo nepriekaištingos **organų** (pvz., širdies, kepenų, inkstų) **veiklos**. Besivystantys ar nevisiškai išsivystę organai yra beverčiai. Šiuo atžvilgiu darvinizmo šalininkai turi žinoti, kad evoliucijai yra svetima tikslingos raidos, t.y. organo funkcinio vystymosi, samprata.

Dauguma **paukščių keliauninkų** turi vadinamąjį autopilotą, kuris, nepriklausomai nuo oro sąlygų ar paros laiko, juos tiksliai atveda prie tikslo. Pavyzdžiui, dirvinis sėjikas iš Aliaskos skrenda žiemoti į Havajus. 70 gramų riebalų kiekis, kurį šis paukštis, įveikdamas 4.500 kilometrų atstumą, sunaudoja energijos poreikiui padengti, yra tiksliai apskaičiuotas, o su 6,8 gramų rezervu jam nebaisus ir priešpriešinis vėjas.

Raityta kalkinė **nautilo** kriauklė viduje yra suskirstyta į kameras (pats moliuskas tūno galinėje dalyje), kurios priklauso nuo gylio yra pripildomos dujų ir veikia kaip plūduras. Palyginus su ja, šiuo-

laikiniai povandeniniai laivai atrodo labai jau nerangiai. Nautilai paprastai gyvena 400 metrų gylyje, bet naktį juos galima aptikti ir 100 metrų gylyje.

Kai kurios **mikroskopiškai mažos bakterijos** turi elektrinius variklius, galinčius sukurti pirmyn arba atgal. Neįsivaizduojamai mažo - šešių milijardų kubinio milimetro dalių ($0,000.000.006 \text{ mm}^3$) - dydžio Coli bakterija turi šešis tokius variklius, vieną jėgainę energijai gaminti, vieną kompiuterinę sistemą ir nemažai cheminių fabričių.

Gyva ląstelė yra dešimtis kartų sudėtingiau ir genialiau sukonstruota nei visos žmonių pagamintos mašinos. Tuo pačiu metu joje vyksta tūkstančiai sureguliuotų ir laiko atžvilgiu tarpusavyje suderintų cheminių procesų.

Gyvų ląstelių **DNR molekulės** pasižymi didžiausiu mum žinomu informacijos tankiu. Kiek knygų, naudojant šią informacijos kaupimo techniką, galima būtų sutalpinti adatos galvutėje, jei pastaroji būtų sudaryta iš DNR medžiagos? 15 tūkstančių milijardų egzempliorių! Sudėjus visas šias knygas vieną ant kitos, iškiltų rietuvė, kurios aukštis 500 kartų viršytų jau ir taip nemenką atstumą tarp Žemės ir Mėnulio, sudarantį 384.000 km.

Mūsų Visatoje yra apie **10^{25} žvaigždžių**. Norint jas visas suskaičiuoti, neužtektų žmogaus gyvenimo. Net kompiuteriui, galinčiam per vieną sekundę atlikti dešimt milijardų skaičiavimo operacijų, tam prireiktų 30 milijonų metų.

Pažvelgus į šiuos kelis pavyzdžius, kiekvienam maščiam žmogui kils klausimas dėl visų šių genialių planų atsiradimo. Daugelio pripažįstama evoliucijos teorija šiuo atžvilgiu nepateikia tinkamo atsakymo, nes ji viską suveda į materiją - net ir ląstelėse sukauptą milžinišką informaciją, sielą ir sąmonę. Informacijos dėsniai teigia, kad informacija yra nemateriali, o jai atsirasti visuomet reikalingas protingas šaltinis, t.y. valią turintis autorius. Kūrinyje pasireiškiantys **protas** bei **išmintis** yra tiesiog pribloškiantys. Todėl neišvengiamai tenka daryti išvadą, kad egzistuoja kūrybingas Autorius. Kyla klausimas:

Kur rasti galutinį atsakymą?

Gamtos mokslai leidžia mus supančią tikrovę ištirti, remiantis įvairiais matavimo ir svėrimo metodais. Taip ga-

lima rasti atsakymą į klausimą, kas buvo sukurta, bet ne į klausimą, iš kur visa tai atsirado. Pastarasis klausimas viršija bet kokias žmogiškas pastangas, todėl į jį atsakyti gali tik pats Autorius. Jau pirmoji Biblijos - Dievo Žodžio - eilutė pateikia atsakymą: „**Pradžioje Dievas sukūrė.**“ Šis teiginys visiškai atitinka „protingo šaltinio“ reikalavimą.

Kas per asmuo yra Kūrėjas?

Dievas buvo jau iki visa ko pradžios. Dievas veikė, dar prieš atsirandant erdvei, laikui ir materijai. Taip pažvelgus į šią Biblijos eilutę, gali susidaryti įspūdis, kad Dievas Tėvas yra vienintelis Kūrėjas. Tačiau esminę nuorodą į tai, kad Jis veikė ne vienas, galima rasti šioje Pradžios knygos eilutėje: „**Padarykime žmogų**“ (Pradžios 1,26). Pasaulio sukūrimo procese dalyvauja ir Šventoji Dvasia - apie tai kalbama antroje Pradžios knygos eilutėje: „... **ir Dievo Dvasia sklandė virš vandenų.**“ (K. Burbulio Biblijos vertimas) Biblija visas detales išvardija ne iš karto, ji mus dažnai informuoja palaipsniui. Naujajame Testamente atsakymas į klausimą „kas?“ yra dar labiau patikslinamas. Iš Pirmo laiško korintiečiams 8,6 aiškiai matyti, kad ir Jėzus Kristus yra kūrimo proceso dalyvis: „**Tai mes turime tik vieną Dievą - Tėvą, iš kurio yra visa ir jam esame mes, ir vieną Viešpatį - Jėzų Kristų, per kurį yra visa ir mes esame per jį.**“

Hebrajiškasis ‚elohim‘ (Pradžios 1,1) yra žodžio ‚Dievas-Kūrėjas‘ daugiskaitos forma. Pasaulio sukūrimo procesą

galima iliustruoti tokiu gyvenimišku pavyzdžiu: mūsų šeima vyksta automobiliu pas draugus. Atėjus laikui atsiveikinti, aš, kaip šeimos galva, sakau: „Dabar važiuosime namo!“ Ir nors aš vartoju daugiskaitą, aišku, kad tik vienas iš mūsų vairuos automobilį. Kiti šeimos nariai tērta keleiviai, t.y. jie važiuoja kartu, bet tik vairuotojas aktyviai valdo automobilį.

Šis silpnas palyginimas leidžia mums suvokti Biblijos pateikiamą Kūrėjo apibūdinimą. Per Jėzų Kristų Dievas sukūrė pasaulį. Tai aiškiai sakoma Laiško hebrajams 1,2. Įžanginės Evangelijos pagal Joną eilutės taip pat rodo, kad visa ko pradžia yra Jėzuje: „*Visa per jį* [=Žodį =Jėzų] *atsirado, ir be jo neatsirado nieko, kas tik yra atsiradę.*“ (Jono 1,3)

Jėzus Kristus yra Kūrėjas

Apie Jėzaus Kristaus, Kūrėjo, veiklą toliau skaitome Laiško kolosiečiams 1,16-17: „*Nes jame sukurta visa, kas yra danguje ir žemėje, kas regima ir neregima, ar sostai, ar viešpatystės, ar kunigaikštystės, ar valdžios. Visa sukurta per jį ir jam, jis yra pirma visų daiktų, ir visa juo laikosi.*“ Reginame, medžiaginiame pasaulyje nėra nieko, kas nebūtų sukurta per Jėzų - ne tik šis milžiniškas kosmosas su milijonais galaktikų, bet ir smulčiausios gyvų ląstelių veiklos detalės bei struktūrinė atomo sandara. Jėzus yra ne tik mikrokosmoso bei makrokosmoso Autorius, bet ir visa ko Valdovas.

Taip pat ir mums nematomas pasaulis yra sukurtas per Jėzų. Danguje Jis apgyvendino daugybę būtybių, kurias Biblija vadina angelais. Nematomas pasaulis, kaip ir visa Dievo kūrinija, yra įvairiapusis, bet kartu ir sutvarkytas - apie tai liudija tokios sąvokos kaip ‚sostai‘, ‚viešpatystės‘, ‚kunigaikštystės‘ ir ‚valdžios‘.

Jėzus yra ne tik šio pasaulio Kūrėjas, bet ir jo išlaikytojas. Jis yra visa ko stabilumo garantas. Sukūręs pasaulį, Jėzus nepaliko jo likimo valiai, bet laiko ir išlaiko jį savo galingu žodžiu. Todėl mums nereikia bijoti kosminių katastrofų, susidūrus žvaigždėms, Saulės sudegimo ar atšalimo. Jėzus išlaikys pasaulį iki savo sugrįžimo.